

تبیین و بررسی پارامترهای تاثیرگذار بر جذابیت و اجتماع پذیری فضاهای آموزشی با رویکرد روانشناسی محیط. نمونه موردی: دانشکده موسیقی^۱

مانا پیرتاج همدانی^{۲*}، محمد علی خانمحمدی^۳، جواد شریف نژاد^۴

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه، angel.mana68@gmail.com

۳- استادیار گروه معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، Khanmohammadi AT iust.ac.ir

۴- استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

چکیده

بحث آموزش و فضاهای آموزشی در دنیا از نظر فراهم آوردن محیطی مناسب، با امکانات و کیفیت مطلوب برای آموزش نیروهای آینده ساز در پیشرفت و تعالی کشورها بسیار مورد اهمیت است. دانشگاه ها، امروزه بیش از پیش، برای جذب دانشجویان، اساتید مجرب، مخاطبان و سرمایه های مالی و انسانی از سراسر دنیا با یکدیگر به رقابت پرداخته اند. با تمام اهمیتی که فضاهای آموزشی بر پیشرفت کشور، تربیت نیروهای متخصص و سودآوری اقتصادی در اثر جذب دانشجویان خارجی و ... دارند، به نظر می رسد در کشور ما، به این مهم توجه چندانی نمی شود و سازندگان دانشگاه ها نیز به جای تاسیس محیط آموزشی مناسب دانشگاه، از ساختمان های گهگاه مسکونی یا ساختمان هایی که برای فضای آموزشی طراحی نشده و فاقد امکانات لازم می باشند، استفاده می کنند. بسیاری از دانشگاه های حال حاضر نیز فاقد تمامی امکانات لازم برای ایجاد محیط مطلوب آموزشی و جذب دانشجویان داخلی و خارجی می باشند. در این پژوهش به تبیین و بررسی شاخص هایی که باعث اجتماع پذیری، جذابیت و کیفیت یک فضای آموزشی بر پایه روانشناسی محیط، و بیان و بررسی این شاخص ها برای یک دانشکده موسیقی جذاب، اجتماع پذیر و پاسخگو به نیازهای روانی، آموزشی، رفاهی و فعالیتی مخاطبان آن، از نظر دانشجویان، اساتید و مخاطبان این رشته پرداخته و پیشنهادات معماری بر پایه آن ها، ارائه شده است. در روش تحقیق، پس از بررسی منابع و سوابق، از روش میدانی، پرسشنامه و مصاحبه استفاده، یافته ها تحلیل و ملاحظات معماری ارائه شده است. از این شاخص ها می توان به، ایجاد فضایی بدیع با کالبد تداعی کننده حس موسیقی، شرایط گرمایشی و سرمایشی مطلوب با حداقل اختلاف دما در شب و روز و فصول مختلف، دسترسی های مناسب مجموعه، محوطه سبز و آبنما، فضای فعالیت های گروهی و تعاملات اجتماعی، کلاس های انعطاف پذیر (باز، بزرگ و چند منظوره) و مناسب با تعداد دانشجوی استاندارد، فضای اختصاصی تمرین هر ساز، اکوستیک مناسب، نور طبیعی، وجود سالن های مجهز اجرا و ... نام برد.

واژه های کلیدی: اجتماع پذیری، جذابیت، روانشناسی محیطی، فضای آموزشی، دانشکده موسیقی، طراحی داخلی

۱ این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد مانا پیرتاج همدانی با عنوان «طراحی دانشکده موسیقی با رویکرد روانشناسی محیط» به راهنمایی دکتر محمد علی خانمحمدی و مشاوره دکتر جواد شریف نژاد، گروه معماری، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران است.

۳ نویسنده عهده دار مکاتبات، Khanmohammadi AT iust.ac.ir